

**ТЕРИТОРІАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ,
РОЗТАШОВАНЕ У МІСТІ ПОЛТАВІ**

(ТУ ДБР у м. ПОЛТАВІ)

ДРУГИЙ СЛІДЧИЙ ВІДДІЛ (з дислокацією у м. Харкові)

вул. Соборності, б. 37, м. Полтава, 36014, тел.: (0532) 641018

E-mail: dbr@pl.dbr.gov.ua, web: www.dbr.gov.ua, ідентифікаційний код 42334163

П О В І Д О М Л Е Н Н Я

про підозру

м. Харків

17.01.2023

Слідчий другого слідчого відділу (з дислокацією у м. Харкові) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Полтаві Дуднік Лілія Сергіївна, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні, відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань 16.04.2022 за № 62022170020000276 за ознаками злочину, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276, 277, 278, 279 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Аніканова Олега Миколайовича,
01.03.1979 року народження, уродженця
м. Харкова, громадянина України, який на
момент вчинення злочину працював на посаді
старшого інспектора відділу організаційного
забезпечення управління «Корпусу
оперативно – раптової дії» ГУНП в
Харківській області, який зареєстрований за
адресою: Харківська область, Харківський
район, с. Веселе, вул. Горянка, буд. 3, -

**про підозру у вчиненні кримінального правопорушення – злочину,
передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, а саме у державній зраді, тобто
діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові,
територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній,
економічній чи інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в
період збройного конфлікту в умовах воєнного стану.**

ЗМІСТ ПІДОЗРИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ – ЗЛОЧИНУ, У ВЧИНЕННІ ЯКОГО ПІДОЗРЮЄТЬСЯ АНІКАНОВ О.М. ЗА Ч. 2 СТ. 111 КК УКРАЇНИ:

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України, як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Рішенням Конституційного Суду України № 3-зп від 11.07.1997 зазначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України – Конституції України.

Зокрема положення статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократично, соціальною, правовою унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132–134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Згідно зі статтею 17 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу.

Оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності покладаються на Збройні Сили України.

Законом України «Про оборону України» № 1932-XII від 06.12.1991 визначено, що обороноздатність держави - здатність держави до захисту у разі збройної агресії або збройного конфлікту. Вона складається з матеріальних і духовних елементів та є сукупністю воєнного, економічного, соціального та морально-політичного потенціалу у сфері оборони та належних умов для його реалізації.

Забезпечення державної безпеки і захист державного кордону України покладаються на відповідні військові формування та правоохоронні органи держави, організація і порядок діяльності яких визначаються законом.

На території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом. На території України не допускається розташування іноземних військових баз.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (далі – РФ 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним правовим діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, РФ та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування, як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями – № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить

Визначення агресії, – установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується, як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Порушуючи вказані норми Президент РФ Путін В.В., а також інші представники влади рф, діючи всупереч вимогам пп. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 №

2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів Збройних сил РФ на територію України.

Так, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській та інших областях, і здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, та здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії з метою змін меж території та державного кордону України всупереч порядку, встановленому Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

Указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022 «Про введення воєнного стану в Україні», який затверджено Верховною Радою України, у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24.02.2022 строком на 30 діб. Указом Президента України № 133/2022 від 14.03.2022 продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 26 березня 2022 року строком на 30 діб.

Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» затверджено Указ Президента України від 18 квітня 2022 року № 259/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким внесено часткову зміну до статті 1 Указу Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затвердженого Законом України від 24 лютого 2022 року № 2102-IX (зі змінами, внесеними Указом від 14 березня 2022 року № 133/2022, затвердженим Законом України від 15 березня 2022 року № 2119-IX), строк дії воєнного стану в Україні продовжується з 05 години 30 хвилин 25 квітня 2022 року строком на 30 діб. Указом Президента України № 341/2022 від 17 травня 2022 року продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 25 травня 2022 року строком на 90 діб. Указом Президента України № 573/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 год. 30 хв. 23.08.2022 року строком на 90 діб. Указом Президента України від 12 серпня 2022 року № 573/2022, затвердженим Законом України від 15 серпня 2022 року № 2500-IX), строк дії воєнного стану в Україні продовжено з 05 години 30 хвилин 21 листопада 2022 року строком на 90 діб та діє до теперішнього часу.

У частині 2 статті 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» зазначено, що Кабінет Міністрів України, інші органи державної влади, військове командування, військові адміністрації, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи

місцевого самоврядування здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України, цим та іншими законами України.

Частиною 1 статті 10 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» передбачено, що у період воєнного стану не можуть бути припинені повноваження Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, а також судів, органів прокуратури України, органів, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, та органів, підрозділи яких здійснюють контррозвідувальну діяльність.

Відповідно до Закону України № 2265-IX від 22.05.2022 «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії РФ як держави-терориста проти України, символіки воєнного вторгнення російського нацистського тоталітарного режиму в Україну» визначено, що РФ є державою-терористом, однією з цілей політичного режиму якої є геноцид Українського народу, фізичне знищення, масові вбивства громадян України, вчинення міжнародних злочинів проти цивільного населення, використання заборонених методів війни, руйнування цивільних об'єктів та об'єктів критичної інфраструктури, штучне створення гуманітарної катастрофи в Україні або окремих її регіонах.

Статтею 19 Конституції України передбачено, що правовий порядок в Україні ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством.

Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Національна поліція України - це центральний орган виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку.

У своїй діяльності поліція керується Конституцією України.

Відповідно до ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» правоохоронні органи – органи прокуратури, Національної поліції, служби безпеки, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, Національне антикорупційне бюро України, органи охорони державного кордону, органи доходів і зборів, органи і установи виконання покарань, слідчі ізолятори, органи державного фінансового контролю, рибоохорони, державної лісової охорони, інші органи, які здійснюють правозастосовні або правоохоронні функції.

У статті 8 Закону України «Про Національну поліцію» зазначено, що поліція діє виключно на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією та законами України. Поліцейському заборонено виконувати злочинні чи явно незаконні розпорядження та накази. Службова, політична, економічна або інша доцільність не можуть бути підставою для порушення поліцейським Конституції та законів України.

Одночасно у частині 4 вказаної статті зазначено, що під час дії воєнного стану поліція діє згідно із призначенням та специфікою діяльності з урахуванням тих обмежень прав і свобод громадян, а також прав і законних

інтересів юридичних осіб, що визначаються відповідно до Конституції України та Закону України «Про правовий режим воєнного стану».

Відповідно до частини 1 статті 18 зазначеного Закону, поліцейський зобов'язаний неухильно дотримуватися положень Конституції України, законів України та інших нормативно-правових актів, що регламентують діяльність поліції, та Присяги поліцейського.

Так, згідно з наказом Головного Управління Національної поліції в Харківській області від 18.07.2017 № 449 о/с старшого лейтенанта поліції Аніканова Олега Миколайовича переміщено на посаду старшого інспектора відділу організаційного забезпечення управління «Корпусу оперативно – раптової дії» ГУНП в Харківській області.

Наказом Головного управління Національної поліції в Харківській області від 16.05.2022 № 251 о/с старшого лейтенанта поліції Аніканова Олега Миколайовича – старшого інспектора відділу організаційного забезпечення управління «Корпусу оперативно – раптової дії» ГУНП в Харківській області звільнено зі служби в органах Національної поліції України у зв'язку із реалізацією дисциплінарного стягнення.

Вступаючи до лав Національної поліції України, 07.11.2015 Аніканов О.М. присягнув вірно служити Українському народу, дотримуватися норм Конституції та законів України, втілювати їх у життя, поважати та охороняти права і свободи людини, честь Держави, з гідністю нести високе звання поліцейського та сумлінно виконувати свої службові обов'язки.

Згідно з ч. 2 ст. 42 Закону України «Про Національну поліцію» у разі виникнення загрози державному суверенітету України та її територіальній цілісності, а також у ході відсічі збройної агресії проти України органи та підрозділи, що входять до системи поліції, відповідно до законодавства України беруть участь у виконанні завдань територіальної оборони, забезпеченні та здійсненні заходів правового режиму воєнного стану у разі його оголошення на всій території України або в окремі місцевості.

Громадянин України Аніканов О.М., обіймаючи посаду старшого інспектора відділу організаційного забезпечення управління «Корпусу оперативно – раптової дії» ГУНП в Харківській області, перебуваючи у с. Веселе Харківського району Харківської області, з метою безпосереднього надання допомоги рф у проведенні підривної діяльності проти України, діючи умисно на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвий досвід для усвідомлення фактів військової агресії рф проти України, з власної ініціативи добровільно здійснив перехід на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану та безпосередньо надав допомогу рф у проведенні підривної діяльності проти України, тобто вчинив державну зраду за наступних обставин.

Так, після повномасштабного збройного вторгнення збройних сил рф на територію України, 24.02.2022 збройні сили країни агресора – рф безпосередньо здійснили окупацію с. Веселе Харківського району Харківської

області та силове захоплення і взяття під контроль будівель та споруд на території даного населеного пункту, що забезпечують діяльність органів державної влади, з метою перешкоджання їх нормальній діяльності та створення окупаційної влади, та вирішили залучити до співпраці діючих працівників поліції, в тому числі й Аніканова О.М.

Приблизно на початку березня 2022 року, більш точної дати в ході досудового розслідування не встановлено, громадянин України Аніканов О.М., будучи працівником правоохоронного органу – старшим інспектором відділу організаційного забезпечення управління «Корпусу оперативно – раптової дії» ГУНП в Харківській області, погодився на пропозицію невстановленого представника збройних сил рф щодо співпраці з останніми та надання допомоги у підривній діяльності проти України, і надав свою добровільну згоду на виконання незаконних завдань, поставлених представниками силових структур рф, з метою створення та становлення окупаційної влади, зокрема незаконного органу влади на тимчасово окупованій території Харківської області.

Так, у невстановлені в ході досудового розслідування дати та час, проте не пізніше 09.03.2022, громадянин України Аніканов О.М., будучи працівником правоохоронного органу - старшим інспектором відділу організаційного забезпечення управління «Корпусу оперативно – раптової дії» ГУНП в Харківській області, реалізуючи свій єдиний злочинний умисел на вчинення державної зради в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, всупереч нормам Конституції та законодавчих актів України, в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, діючи умисно та протиправно, добровільно, за власним бажанням, не маючи на те відповідних встановлених законодавством повноважень, усупереч вказівці керівництва ГУНП в Харківській області щодо заборони здійснення функціональних обов'язків поліцейськими на тимчасово окупованій території, за попередньою змовою з невстановленими представниками окупаційної влади рф, з метою надання допомоги останнім, виконував незаконні протиправні вказівки невстановлених представників військових формувань рф, та здійснював залучення місцевих мешканців с. Веселе Харківського району Харківської області до господарських робіт, прибирання вулиць, розвантаження та видачі гуманітарної допомоги від рф тощо.

При цьому, Аніканов О.М., перебуваючи у зазначеному населеному пункті Харківської області, у невстановлені в ході досудового розслідування дати та час, проте не пізніше 09.03.2022, діючи з єдиним злочинним умислом щодо вчинення державної зради в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, всупереч нормам Конституції та законодавчим актам України, не маючи на те відповідних встановлених законодавством повноважень, за попередньою змовою з невстановленими представниками зс рф, з метою надання допомоги останнім, добровільно зайняв посаду у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території Харківської області, а саме посаду: «глава администрации с. Веселое», та приступив до виконання обов'язків за вказаною посадою, тобто здійснював виконання функцій представника окупаційної влади рф, тим самим здійснив перехід на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану.

Після чого, діючи з єдиним злочинним умислом на вчинення державної зради в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану та з метою забезпечення роботи незаконного органу влади, створеного на тимчасово окупованій території Харківської області, і тим самим становлення і зміцнення окупаційної влади рф, громадянин України Аніканов О.М., у період березня 2022, будучи поліцейським органів Національної поліції України, перебуваючи у приміщенні бібліотеки, розташованої за адресою: Харківська область, Харківський район, с Веселе, вул. Харазія, 2, що була захоплена зс рф, діючи як представник окупаційної влади рф, здійснював видачу довідок місцевим мешканцям, які зареєстровані у інших населених пунктах, а фактично проживали у с. Веселе Харківського району Харківської області, наявність яких була обов'язкова для можливості пересування громадянами територією зазначеного населеного пункту, а також проходження перевірки на блок-постах рф та при перевірці документів.

Зокрема, у зазначений період Аніканов О.М., діючи як представник окупаційної влади рф, видав вище зазначені довідки на ім'я наступних осіб: Харченку В.І., Самарській В.І., Зінченко І.В., Чмаровій Л.П., Чернявському В.В., Чернявській Т.Д., Ніколайчуку О.І.

Тобто своїми умисними діями, громадянин України Аніканов О.М., як працівник правоохоронного органу - старший інспектор відділу організаційного забезпечення управління «Корпусу оперативно – раптової дії» ГУНП в Харківській області, перебуваючи на тимчасово окупованій території с. Веселе Харківського району Харківської області, у невстановлені в ході досудового розслідування день та час, однак не пізніше 09.03.2022 року, порушуючи вимоги ст. ст. 17, 19, 65 Конституції України, якими передбачено обов'язок громадян України щодо захисту Вітчизни, суверенітету, незалежності й територіальної цілісності України та зобов'язання діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією та законами України, не дотримуючись присяги поліцейського, вступивши у злочинну змову з невстановленими представниками окупаційної влади рф, добровільно зайняв посаду у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території Харківської області, а саме: посаду ««главы администрации с. Веселое», та здійснював виконання функцій представника окупаційної влади рф, перейшовши на бік ворога, чим забезпечив становлення і зміцнення окупаційної влади рф на тимчасово окупованій території України, надавши тим самим допомогу рф у проведенні підривної діяльності проти України на шкоду суверенітетові та територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України, в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану.

Таким чином, Аніканов О.М. підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, а саме у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану.

**ПРАВОВА КВАЛІФІКАЦІЯ КРИМІНАЛЬНОГО
ПРАВОПОРУШЕННЯ, У ВЧИНЕННІ ЯКОГО
ПІДОЗРЮЄТЬСЯ АНІКАНОВ О.М.:**

Дії Аніканова Олега Миколайовича кваліфіковано за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України – державна зрада, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, в умовах воєнного стану.

**СТИСЛИЙ ВИКЛАД ФАКТИЧНИХ ОБСТАВИН КРИМІНАЛЬНОГО
ПРАВОПОРУШЕННЯ (ЗЛОЧИНУ), ПЕРЕДБАЧЕНОГО
Ч. 2 СТ. 111 КК УКРАЇНИ, У ВЧИНЕННІ ЯКОГО ПІДОЗРЮЄТЬСЯ
АНІКАНОВ О.М.**

У невстановлені в ході досудового розслідування дати та часу, проте не пізніше 09.03.2022, громадянин України Аніканов Олег Миколайович, будучи працівником правоохоронного органу – поліцейським Національної поліції України, обіймаючи посаду старшого інспектора відділу організаційного забезпечення управління «Корпусу оперативно – раптової дії» ГУНП в Харківській області, порушуючи вимоги ст. ст. 17, 19, 65 Конституції України, якими передбачено обов'язок громадян України щодо захисту Вітчизни, суверенітету, незалежності й територіальної цілісності України та зобов'язання діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією та законами України, не дотримуючись присяги поліцейського, з особистих мотивів, у порушення вищевказаних вимог нормативно-правових актів, діючи умисно та протиправно на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвого досвіду для усвідомлення фактів військової агресії РФ проти України, з власної ініціативи, добровільно перейшов на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, співпрацював з представниками збройних формувань РФ, які здійснили окупацію с. Веселе Харківського району Харківської області, виконуючи їх незаконні вказівки, а саме, не маючи на те відповідних встановлених законодавством повноважень, здійснював залучення місцевих мешканців вказаного населеного пункту до господарських робіт, прибирання вулиць, розвантаження та видачі гуманітарної допомоги від РФ тощо, та не пізніше 09.03.2022 добровільно обійняв посаду у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території Харківської області, а саме посаду: «глава администрации с. Веселое», та перебуваючи у приміщенні бібліотеки, розташованої за адресою: Харківська область, Харківський район, с. Веселе, вул. Харазія, 2, що була захоплена зс РФ, діючи як представник окупаційної влади РФ, здійснив видачу довідок місцевим мешканцям: Харченку

В.І., Самарській В.І., Зінченко І.В., Чмаровій Л.П., Чернявському В.В., Чернявській Т.Д., Ніколайчуку О.І., які зареєстровані у інших населених пунктах, а фактично проживали у с. Веселе Харківського району Харківської області, наявність яких була обов'язкова для можливості пересування громадянами територією зазначеного населеного пункту, а також проходження перевірки на блок-постах РФ та при перевірці документів, тим самим Аніканов О.М. створив умови для функціонування зазначеного незаконного органу влади, чим забезпечив становлення і зміцнення окупаційної влади РФ на тимчасово окупованій території с. Веселе Харківського району Харківської області шляхом надання безпосередньої допомоги на шкоду Україні.

**Слідчий другого слідчого відділу
(з дислокацією у м. Харкові)
Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Полтаві**

Лілія ДУДНІК

«ПОГОДЖЕНО»

**Прокурор другого відділу
процесуального керівництва
управління процесуального керівництва
у кримінальних провадженнях слідчих
Державного бюро розслідувань
Харківської обласної прокуратури**

Антоніна КАСЯНЕНКО

Про підозру мені повідомлено, суть підозри мені роз'яснено.

Підозрюваний

«___» год. «___» хвилин «___» _____ 2023 року

Підозрюваному Аніканову О.М. роз'яснені наступні процесуальні права підозрюваного:

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний. Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та

інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Права підозрюваного мені роз'яснені та зрозумілі, письмове повідомлення про підозру отримав.

Підозрюваний

_____ О.М. Аніканов

«___» год. «___» хвилин «___» _____ 2023 року.

Письмове повідомлення
про підозру вручив:

**Слідчий другого слідчого відділу
(з дислокацією у м. Харкові)
Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Полтаві**

Лілія ДУДНІК